

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku S. K.
przy uczestnictwie Miasta W. i I. K.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 7 marca 2018 r., sygn. akt IV Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje adwokat N. B. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W. kwotę 1250 (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna

jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawca zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 7 marca 2018 r. naruszenie art. 172 w związku z art. 336 i 339 k.c.

Wskazał, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne zawarte w pytaniach, dotyczących kwalifikacji opisanych w skardze szczegółowo sposobów władania przez wnioskodawcę sporną nieruchomością jako samoistnego lub zależnego jej posiadania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Nie ulega wątpliwości, że możliwe jest przekształcenie posiadania zależnego w samoistne (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2017 r., I CSK 587/16). Skuteczność takiego przekształcenia jest uwarunkowana zamanifestowaniem go na zewnątrz. Kwestia, czy to nastąpiło, należy do sfery ustaleń faktycznych, dokonywanych na podstawie materiału dowodowego. Argumenty przytoczone w skardze kasacyjnej nie podważyły oceny prawnej ustaleń w tym przedmiocie dokonanych w toku instancji, tj. nie podważyły kwalifikacji na podstawie tych ustaleń sposobu władania nieruchomością przez wnioskodawcę jako posiadania zależnego, a nie samoistnego.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym stanowił art. 29 ust. 1 ustawy

z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (tj.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1184) oraz § 4 ust. 1 i 3, § 8 pkt 6, § 11 pkt 1 i § 16 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj.: Dz.U. z 2019 r., poz. 18).